

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Tos/108/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616010646
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Sojka, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7616010646.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Sojku, PhD. a sudcov JUDr. Martina Baločka, PhD. a JUDr. Mateja Čintalu, v trestnej veci odsúdenej A. A. B., v konaní o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. decembra 2025, o sťažnosti odsúdenej proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 23.7.2025, sp. zn. 3T/99/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods.1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e napadnuté uznesenie a ukladá súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdená A. A. B., nar. XX.X.XXXX v C., sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/99/2016 zo dňa 4.3.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4To/76/2022 zo dňa 18.1.2023 neosvedčila a trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov vykoná.

Podľa § 50 ods. 8 Tr. zák., § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu odsúdenú zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásila sťažnosť odsúdená, ktorú následne aj písomne odôvodnila tak, že z písomného vyhotovenia uznesenia je zrejmé, že konajúci súd ju ako odsúdenú považuje za podvodníčku a klamátku a má za to, (viď písomné vyhotovenie napadnutého uznesenia), že v priebehu skúšobnej doby nevyvinula náležité úsilie ohľadom náhrady škody, pričom súd jej vytyka, že si nenašla zamestnanie, kde by mala príjem, ktorý by jej umožňoval splatiť uloženú náhradu škody (strana 5 napadnutého uznesenia), čo súd považuje za jej ľahostajný prístup k uloženej povinnosti.

Aj keď z obsahu písomného vyhotovenia to nie je zrejmé, ale pri verbálnom odôvodnení napadnutého uznesenia konajúci sudca argumentoval tým, že má za preukázané nevyvinutie náležitého úsilia na náhradu škody a preukázanie ľahostajného správania sa k uloženej povinnosti tým, že neuhradila ani sčasti škodu podľa rozsudku. Nie je zrejmé, akú časť by konajúci sudca považoval za primeranú, aby vyslovil jej osvedčenie sa v skúšobnej dobe, ale úplne mu uniká, že ak by dobrovoľne uhradila čo i len časť uloženej náhrady škody, uznala by takto uloženú jej povinnosť čo do výšky a dôvodu, t.j. by uznala, že je páchatelom trestného činu a spôsobilá vyššie uvedenú škodu. Z logiky veci by potom ako odôvodňovala návrh na obnovu konania, ktorý zdôvodňuje tým, že logicky nemohlo dôjsť ani k spôsobeniu škody uvedenej v skutku. Celé konanie o osvedčení sa v skúšobnej dobe sa jej javí ako konanie smerujúce k donúteniu uhradiť duplicitnú pohľadávku.

Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/99/2016 zo dňa 23.07.2025 zmenil tak, že vysloví, že sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia v rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/99/2016 zo dňa 04.03.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/76/2022 zo dňa 18.01.2023 osvedčila, alternatívne uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/99/2016 zo dňa 23.07.2025 zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade podanej sťažnosti krajský súd podľa § 192 ods.1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľka podala sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil nasledovné.

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves pod sp. zn. 3T/99/2016 zo dňa 04.03.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/76/2022 zo dňa 18.01.2023 bola A. A. B. uznaná vinnou v bode 1/ z prečinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), ods. 4 Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák. Za to jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov, ktorého výkon jej bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Súd podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. jej uložil povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradila škodu spôsobenú trestným činom poškodeným.

Súčasne súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. rozhodol, že je povinná zaplatiť poškodeným škodu v presne stanovenej výške.

Rozhodnutie prvostupňového súdu tak nadobudlo právoplatnosť dňa 18.01.2023, a nasledujúci deň, t.j. dňa 19.01.2023 začala plynúť skúšobná doba.

Pre účely rozhodnutia o osvedčení sa odsúdenej v skúšobnej dobe určil prvostupňový súd termín verejného zasadnutia na deň 23.07.2025. Na predmetnom verejnom zasadnutí vykonal prvostupňový súd dokazovanie v podobe prečítania listinných dôkazov a vyluchu odsúdenej.

Zo správ poškodených D. E. a F. E. vyplynulo, že odsúdená neuhradila ani časť škody.

Zo správy OO PZ Dunajská Streda vyplynulo, že odsúdená nespáchala trestný čin v skúšobnej dobe, dopustila sa priestupkov na úseku dopravy a svoje bydlisko nezmenila.

Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že odsúdená v priebehu skúšobnej doby nespáchala žiadne trestný čin, a preto nie je vedený nový záznam.

Obdobne to vyplynulo aj z lustrácie v rezorte GP SR, ktorá potvrdila, že voči odsúdenej nie je vedené žiadne iné trestné konanie.

Z výpisu z centrálnej evidencie priestupkov vyplynulo, že v priebehu skúšobnej doby odsúdená spáchala dva priestupky na úseku dopravy, a to dňa 3.12.2024 pre rýchlosť jazdy a dňa 14.3.2023 - používanie bezpečnostných pásov.

Databáza súdov SR potvrdzuje, že voči odsúdenej nebolo v skúšobnej dobe vedené žiadne trestné konanie.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplynulo, že v priebehu skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia bola odsúdená zamestnaná v spoločnosti D. G. H. G.. I., J. K. XX, XXX XX s tým, že jej príjem bol v mesiaci 1/2023 a 2/2023 podľa vymeriavacieho základu vo výške 700,- EUR, v mesiaci 3/2023 podľa vymeriavacieho základu vo výške 244,- EUR, v mesiaci 4/2023 a 5/2023 bola bez príjmu, v mesiaci 6/2023 podľa vymeriavacieho základu vo výške 478,- EUR, v mesiacoch od 7/2023 do 12/2023 podľa vymeriavacieho základu vo výške 700,- EUR, v mesiacoch od 1/2024 do 12/2024 podľa vymeriavacieho základu vo výške 750,- EUR a v mesiaci 1/2025 podľa vymeriavacieho základu vo výške 280,- EUR.

Z výpisov z obchodného registra vyplynulo, že odsúdená je konateľkou spoločnosti C. L. G. od 29.6.2017, bola spoločníčkou v spoločnosti D. G. v období od 24.2.2024 do 23.4.2024, v zaniknutej spoločnosti M. H. G. bola konateľkou od 29.6.2017 do 25.9.2024 a v zaniknutej spoločnosti 3 N. G. bola konateľkou od 16.4.2013 do 14.6.2024.

Z charakteristiky Obce Veľké Dvorníky súd zistil, že odsúdená má trvalý pobyt vo D. N., M. O. P. Q. XX/XX, je vydatá, v obci nebola priestupkovo a správne prejednávaná, pričom nemajú žiadne bližšie informácie o jej majetkových a sociálnych pomeroch.

Z potvrdenia o príjme fyzickej osoby za rok 2024 vyplynulo, že odsúdená Mgr. A. B. mala v roku 2024 celkový príjem vo výške 9.000,- EUR.

Z potvrdenia o príjme fyzickej osoby za rok 2025 k 1.7.2025 vyplynulo, že odsúdená A. A. B. mala za rok 2025 celkový príjem vo výške 1.680,- EUR.

Zo stránky Ministerstva spravodlivosti SR vo veci konkurzu číslo B1-8K/7/2019 u právnickej osoby 1. G. K. B. bol zistený čiastočný zoznam veriteľov spoločnosti, v ktorom je okrem iných uvedená A. A. B. a spoločnosť C. L. G..

Odsúdená na verejnom zasadnutí prvostupňového súdu predložila listinný dôkaz, a to potvrdenie o príjme fyzickej osoby za rok 2023, z ktorého vyplýva, že odsúdená A. A. B. mala v roku 2023 celkový príjem vo výške 6.322,- EUR.

Krajský súd považuje napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu za formálne, bez precíznejšieho skúmania materiálnej stránky.

V rámci ustanovenia § 50 ods. 2 Tr. zák. je upravená možnosť súdu uložiť povinnosť nahradiť poškodenému škodu spôsobenú trestným činom alebo povinnosť zaplatiť dlh, resp. zameškané výživné, a to podľa možností odsúdeného.

Na tomto mieste považuje krajský súd za potrebné zdôrazniť, že povinnosť nahradiť škodu alebo zaplatiť dlh, alebo zameškané výživné môže byť odsúdenému uložená len v rámci jeho možností. V prípade, ak by mu bola takáto povinnosť uložená, ale odsúdený by nebol schopný ju z objektívnych dôvodov splniť, tak podľa názoru krajského súdu nemôže byť „sankcionovaný“ spôsobom, že by súd vyslovil, že sa v rámci skúšobnej doby neosvedčil a nariadil by vykonanie trestu odňatia slobody.

V rámci pôvodného prvostupňového rozhodnutia bola odsúdenej podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. uložená povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradila škodu spôsobenú trestným činom poškodeným a súčasne súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. rozhodol o tom, že je táto povinná zaplatiť poškodeným škodu, konkrétne poškodenému F. E. škodu spočívajúcu v zaplatenej istine v sume 32.120,13 EUR a poškodenému D. E. škodu spočívajúcu v zaplatenej istine v sume 32.120,13 EUR, čiže spolu sumu 64.240,26 EUR.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odsúdenej príjem v rozhodnom období počas plynutia skúšobnej doby bol v mesiaci 1/2023 a 2/2023 podľa vymeriavacieho základu vo výške 700,- €, v mesiaci 3/2023 podľa vymeriavacieho základu vo výške 244,- €, v mesiaci 4/2023 a 5/2023 bola bez príjmu, v mesiaci 6/2023 podľa vymeriavacieho základu vo výške 478,- €, v mesiacoch od 7/2023 do 12/2023 podľa vymeriavacieho základu vo výške 700,- €, v mesiacoch od 1/2024 do 12/2024 podľa vymeriavacieho základu vo výške 750,- € a v mesiaci 1/2025 podľa vymeriavacieho základu vo výške 280,- €.

Na verejnom zasadnutí odsúdená Mgr. A. B. využila svoje právo a vypovedala. Uviedla, že v priebehu skúšobnej doby nespáchala žiadny trestný čin a ani priestupok a škodu neuhradila. Od januára 2021 pracovala v spoločnosti D. G. H. G.. I. ako vedúca dopravy, nebola živnostníčka. Za rok 2023 mala hrubý príjem 6.322,- €, v priebehu roku 2024 9.000,- € a za prvé tri mesiace roku 2025 mala príjem 1.680,- €. Okrem toho je konateľkou spoločnosti C. L. G., ktorá však nevykonáva žiadnu činnosť. Exekúcie voči nej sú vedené na základe práve rozsudku, ktorých sa toto konanie týka, kde neboli v prospech poškodených vymožené žiadne finančné prostriedky.

Žije z príjmu manžela. S manželom sa starajú o 21-ročného syna a o chorú mamu. Keďže bola odsúdená, tak do iného zamestnania ju prijať nechceli.

Kritická otázka v rámci predmetného rozhodovania bola prvostupňovým súdom vyriešená v podstate tak, že škoda nebola odsúdenou v skúšobnej dobe nahradená, preto je potrebné rozhodnúť o výkone podmienienečne odloženého trestu odňatia slobody, pričom odsúdená sa k náhrade škody správala ľahostajne, nevyvinula v priebehu skúšobnej doby náležité úsilie ohľadom náhrady škody, napríklad aj v spojitosti so získaním takého príjmu, ktorý by jej dovoľoval uhradiť škodu aspoň čiastočne. Jej obrana na verejnom zasadnutí bola prvostupňovým súdom vyhodnotená ako účelová a zjavne nepresvedčivá.

S uvedeným hypotetickým tvrdením prvostupňového súdu sa krajský súd nestotožnil. Tieto konštatácie boli negované nielen tvrdením samotnej odsúdenej, ktorá popísala podrobne jej finančnú kondíciu v rozhodnej dobe, stav v rodine a konkrétnu starostlivosť o jej chorú mamu a syna, ale aj samotným dokazovaním a zisťovaním príjmu odsúdenej zo Sociálnej poisťovne, z čoho je objektívne zrejmé, že takúto škodu nemohla reálne v rámci skúšobnej doby zaplatiť, bez toho, aby bol ohrozený riadny chod jej domácnosti a starostlivosť o základné potreby rodinných príslušníkov. Tvrdenia prvostupňového súdu bagatelizujú jej argumentáciu o sťaženi úhrady dlžnej sumy v dôsledku vplyvu odsúdenia a s tým spojeného záznamu v registri trestov na možnosť nájsť si adekvátne zamestnanie, ako aj konkrétnej argumentácie jednak o situácii v jej rodine a spôsobe úhrady škody v rámci maxima jej reálnych možností.

Náhrada škody v celom rozsahu v skúšobnej dobe nie je predmetom objektívnej zodpovednosti spojenej s nevyhnutným výkonom podmienienečne odloženého trestu odňatia slobody. S objektívnou zodpovednosťou nie je spojené spáchanie trestného činu, a teda ani inštitút podmienienečného odkladu výkonu trestu, ktorý je jeho sekundárnym sankčným dôsledkom spojeným s osobitným motivačným faktorom odvrátenia výkonu trestu. Skúšobná doba musí mať vždy možnosť vyústiť aj do alternatívy osvedčenia sa odsúdeného (oproti rozhodnutiu o výkone podmienienečne odloženého trestu), čo by nebolo možné, ak by ju súd určil v prípade nemožnosti nahradiť odsúdeným škodu už v priebehu skúšobnej doby vzhľadom na výšku škody a vzhľadom na majetkové/príjmové pomery odsúdeného, keď súd napriek tomu nepovažoval za účelné/zodpovedajúce zákonným kritériám uložiť nepodmienienny trest odňatia slobody. V takom prípade by fakticky išlo o (nepodmienienny) odklad výkonu trestu, ktorý je za iných podmienok reflektovaný iným, a to nie hmotnoprávnym, ale procesným inštitútom, pričom motivácia plniť náhradovú povinnosť by bola eliminovaná, keďže by reálne nemohla privodiť osvedčenie sa odsúdenej v skúšobnej dobe. Rovnako by také mechanické aktivovanie výkonu trestu odňatia slobody neplnilo účel jeho skoršieho podmienienečného odkladu v prípade nezavinenej (negatívnej) zmeny sociálnych pomerov odsúdeného v priebehu skúšobnej doby.

Aj keď náhrada škody nie je primárnym účelom trestného stíhania a trestu (škodu je potrebné nahradiť bez ohľadu na trestný postih plniaci aj iný účel), podmienienny odklad výkonu trestu odňatia slobody má náhradu škody podporiť, a to nielen vtedy, ak je škoda nahraditeľná, resp. úplne nahradená v skúšobnej dobe určenej súdom. Nárok na náhradu škody (jej zvyšku) aj v prípade absencie celého rozsahu dotknutej majetkovej reparácie právne pretrváva, rovnako exekučný titul založený výrokom odsudzujúceho rozsudku, pričom nariadenie výkonu trestu odňatia slobody môže náhradu škody aj spomaliť/znemožniť.

Vzhľadom k tomu, že odsúdenej bola v pôvodnom rozhodnutí uložená povinnosť nahradiť škodu poškodeným v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por., u poškodených to znamená tzv. exekučný titul, na podklade ktorého si môžu vymáhať v civilnom konaní škodu, čo sa aj v intenciách vykonaného dokazovania uskutočnilo, keďže sa paralelne viedlo o tomto nároku civilné konanie o náhrade škody.

V súhrne možno konštatovať, že rozhodovanie o výkone podmienienečne odloženého trestu odňatia slobody na báze objektívnej zodpovednosti za nenahradenie škody v skúšobnej dobe by bolo jednak v prípade absencie zavinenia elementárne nespravodlivé a jednak by náhradu škody koncepčne a vo väčšine prípadov ani fakticky nepodporilo, resp. malo by opačný efekt.

Jediným zákonným a spravodlivým interpretačným prístupom zameraným na naplnenie účelu podmienienečného odkladu výkonu trestu (eventuálne spojeného s probačným dohľadom) je posudzovanie

zodpovednosti za náhradu škody v skúšobnej dobe ako zodpovednosti subjektívnej, pričom je však rozhodnutie o výkone trestu odňatia slobody vyvolané aj v prípade nedbanlivostného zavinenia odsúdeného vo vzťahu k nesplneniu náhradovej povinnosti, a to aj pri nevedomej nedbanlivosti (bez ohľadu na to, či ide o odsúdenia za úmyselný alebo za nedbanlivostný trestný čin). Zjednodušene, odsúdený musí vo vzťahu k náhrade škody vyvinúť náležité úsilie, ktoré je preňho legálne dostupné, čomu zodpovedá súdmi pri ukladaní obmedzenia v skúšobnej dobe používaná formulácia o náhrade škody odsúdeným "podľa svojich možností a schopností" (použil ju, avšak nezohľadnil aj prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v preskúmvanej veci). Samozrejme, zavinené nenahradenie škody v skúšobnej dobe musí byť súdom vo vykonávacom konaní konštatované na základe overených skutočností, nie ako púha hypotéza (resp. bez dostatočných podkladov pre taký záver a bez jeho náležitého odôvodnenia).

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam bude potrebné, aby prvostupňový súd vec opätovne preskúmal, zohľadnil argumentáciu krajského súdu a zákonne a spravodlivo rozhodol. V tejto súvislosti dáva krajský súd do pozornosti aj skutočnosť, že odsúdenej skončila skúšobná doba pri podmienenom odsúdení dňa 19.01.2025, pričom v zmysle § 50 ods. 5 Tr. zák. ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil ex lege (19.01.2026).

Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.